

זמן נתן ולא יעבור

סדר הלימוד ליום י' מנחם אב:

סדר לקוטי מוהר"ן הי"ט:

תורה לו

"ממתים ידה ה' ממתים מחלד וכו' אני בצדק אחזה פניי"
וכו' (תהלים י"ז). הכלל - שעקר התכלית הוא רק לעבד ולילך בדרכי ה' לשמו יתברך, כדי לזכות להכיר אותו יתברך ולדעת אותו יתברך, שזהו עקר התכלית, וזהו רצונו יתברך, שאנחנו נכיר אותו יתברך. ואין ראוי לאדם שיהיה לו בונה אחרת בעבודתו יתברך, כי אם למלאות רצונו יתברך, שאמר ונעשה רצונו.

כי יש מי שעובד כל ימיו ורודף אחר תאוות עולם הזה, כדי למלאות בטנו וכרסו בתאוות עולם הזה. ויש מי שעובד ומשתדל, כדי לזכות לעולם הבא, וגם זהו נקרא מלוי בטן, שרוצה למלאות בטנו ותאוותו עם עולם הבא. וזהו בחינות, "חלקם בחיים וצפונך תמלא בטנם". חלקם בחיים וצפונך - הינו הן אותן שבוחרין חלקם בחיים דהינו למלאות תאוותם בחיים, חיותם בעולם הזה, והן אותן שבוחרין ברב טוב הצפון, דהינו עולם הבא, וזהו 'וצפונך', שבוחרין בטוב הצפון, דהינו עולם הבא - ושניהם הם בחינת מלוי בטן כנ"ל: וזהו חלקם בחיים וצפונך - תמלא בטנם, שאלו שתי הכתות, הן הבוחרין בעולם הזה והן העובדין בשביל העולם הבא, שהם בחינות 'חלקם בחיים וצפונך', כנ"ל, - שניהם הם בבחינת 'תמלא בטנם', שרוצים למלאות בטנם ותאוותם; זה - בעולם הזה, וזה

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תרנ"ו
זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

– בְּעוֹלָם הַבָּא. רַק שְׂזֵה הַבּוֹחֵר בְּעוֹלָם הַבָּא הוּא חָכֵם יוֹתֵר, שְׂבוֹחֵר בְּעוֹלָם עוֹמֵד, הַקֵּים וְהַנִּצְחִי, וּמִמָּאֵם עוֹלָם הַזֶּה, שֶׁהוּא עוֹבֵר וְכָלָה. וְגַם בְּאַמֶּת בּוֹדֵאי טוֹב יוֹתֵר הַרְבֵּה לְעַבֵּד ה', אֲפִלוּ אִם עוֹבֵד בְּשִׁבִיל עוֹלָם הַבָּא, אֲךְ אֶף-עַל-פִּי-כֵן גַּם זֶה נִקְרָא בְּחִינַת מַלְוֵי בְּטֵן כַּנ"ל. וְזֵהוּ: 'יִשְׁבְּעוּ בָּנִים' – שֶׁהַשְּׂבִיעָה שְׁלָהֶם הוּא בָּנִים, בְּדֶרֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁכָּל עֲבוֹדָתָם הוּא כְּדֵי לְהַשְׁאִיר יְרֵשָׁה לְבָנָיו.

וּבְאַמֶּת מִי שֶׁאֵינוֹ אִישׁ קְדוֹשׁ, וְרוֹדֵף אַחַר תְּאוֹת, וּמְנִיחַ מְמוֹנֵו לְבָנָיו, הוּא כְּמוֹ מִי שֶׁמְלַכְלֵךְ עַצְמוֹ בְּטַנוּף, וְלוֹקַח טַנוּף וּמְכַסֶּה עַל הַטַּנוּף. כִּי בְּאַמֶּת מְמוֹן דְּקִדְשָׁה הוּא גְבוּהָ מְאֹד, וַיֵּשׁ בּוֹ כַּמָּה בְּחִינּוֹת גְּבוּהוֹת וְקְדוּשׁוֹת עֲלִיּוֹנוֹת מְאֹד, כַּמְבָּאֵר בְּמָקוֹם אַחֵר. אֲבָל הַמְּמוֹן שֶׁל תְּאוֹת עוֹלָם הַזֶּה הוּא מוֹתָרוֹת, שֶׁנִּשְׁאָר מִן הָאָדָם מוֹתָרוֹת, אַחֵר שֶׁמֵּלֵא תְאוֹתוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְהַמוֹתָרוֹת אַחֵר כָּל תְּאוֹתָיו הוּא הַמְּמוֹן שֶׁנִּשְׁאָר אַחֲרָיו. גַּם הַבָּנִים שֶׁאֵינָם נוֹלָדִים בְּקִדְשָׁה, הֵם גַּם-כֵּן מוֹתָרוֹת מִמֶּשׁ, כִּי הֵם בָּאִים מִמוֹתָרוֹת וְסִרְחוֹן וְעִכְרִית הַמַּחַ שִׁיּוּצָא לַחוּץ, וּמִזֵּה נִתְּחַוּוּ הַבָּנִים, בְּחִינַת (אָבוֹת פָּרָק ג) 'טַפָּה סְרוּחָה', סִרְחוֹן מִמֶּשׁ. וּבְשִׁבִיל זֶה נִקְרָאִים הַבָּנִים עוֹלָלִים, לְשׁוֹן טַנוּף, כִּי "עוֹלָל" פִּרְשׁ רַש"י (תְּהִלִּים ח): 'טַנוּף וְלִכְלוּד', וְכַנ"ל. וּמִי שֶׁמְנִיחַ בָּנִים כְּאֵלוֹ, הוּא גִנְאֵי וּבְזִיוֹן. כִּי הֵם בְּחִינּוֹת מוֹתָרוֹת וְטַנוּף, עַל-כֵּן הוּא רוֹצֵה לְכַסּוֹת אוֹתָם וּלְיִפּוֹת אוֹתָם עִם הַמְּמוֹן, שֶׁהוּא גַם-כֵּן מוֹתָרוֹת גָּמוּר, שֶׁנִּשְׁאָר אַחֵר כָּל הַתְּאוֹת כַּנ"ל, וְזֵהוּ הִירֵשָׁה שֶׁמִּשְׁאִיר לָהֶם אַחֵר מוֹתוֹ, נִמְצָא שֶׁמְכַסֶּה בְּטַנוּף עַל טַנוּף. וְזֵהוּ: "יִשְׁבְּעוּ בָּנִים" – שֶׁהַשְּׂבִיעָה שְׁלָהֶם הוּא בָּנִים, שֶׁבְּשִׁבִילָם הֵם מְבַלִּים אֶת יְמֵיהֶם. וְהַנִּיחוּ יִתְרָם לְעוֹלָלֵיהֶם – שֶׁמְכַסִּים בְּמוֹתָרוֹת עַל הָעוֹלָלִים, שֶׁהֵם גַּם-כֵּן בְּחִינּוֹת מוֹתָרוֹת כַּנ"ל, הֵינּוּ הִירֵשָׁה שֶׁמְנִיחִים לְבָנִים, שֶׁבְּשִׁבִיל

זֶה מִבְּלִים יְמִיהֶם בְּנֵי"ל.

אָבֵל אָנִי, אֵינִי בּוֹחֵר לְעַצְמִי מִשְׁתִּי הַכֹּתוֹת הַנֵּ"ל, כִּי־אִם לְזִכּוֹת לְחַזוֹת בְּנַעַם ה', וְזֶהוּ: "אָנִי בְּצַדֵּק אֶחְזֶה פְּנִיד"; שְׁדוּד הַמֶּלֶךְ, עָלְיוֹ הַשְּׁלוֹם, אָמַר, שֶׁבְּחַר לוֹ רַק לְזִכּוֹת בְּצַדִּיקוֹת שְׁלוֹ, לְחַזוֹת פְּנֵי ה' וּלְהַכִּיר הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ, וְגַם הַבָּנִים שֶׁהוּא חָפֵץ לְהַשְׁאִיר, בְּוִנְתּוֹ רַק בְּשִׁבְלֵי יִתְבָּרֵךְ, כְּדֵי לְהַשְׁלִים, כְּבִיכּוֹל, צֵלֶם דְּמוֹת תְּבִנִיתוֹ, כִּי הַבָּנִים דְּקִדְשָׁה הֵם גְּבוּהִים מְאֹד. וְכִמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרֵנָם לְבִרְכָה (יְבָמוֹת סג:): 'כָּל מִי שֶׁאֵינוֹ עוֹסֵק בְּפִרְיָהּ וּרְבִיָּהּ, כְּאִלּוֹ מִמַּעַט אֶת הַדְּמוּת'. כִּי כְּשֶׁבָא וְנוֹלָד בֶּן בְּעוֹלָם, נוֹלָד וּבָא צֵלֶם אֱלֹקִים, כְּבִיכּוֹל, וְנִשְׁלַם צֵלֶם דְּמוֹת תְּבִנִיתוֹ וְזֶהוּ: 'אֶשְׁבְּעָה' – דְּהֵינּוּ הַשְּׁבִיעָה שֶׁל בָּנִים, בְּחִינַת יִשְׁבְּעוּ בָנִים הוּא רַק: "בְּהַקִּיץ תְּמוֹנְתְךָ", שֶׁעָקַר שְׁבִיעָתוֹ שֶׁל בָּנִים הוּא רַק מֵה שֶׁהוּא מְקִיץ וּמְעוֹרָר בְּזֶה תְּמוֹנְתּוֹ יִתְבָּרֵךְ, בְּחִינַת צֵלֶם דְּמוֹת תְּבִנִיתוֹ, כְּנֵ"ל:

וְזֶהוּ: "מִמְתִּים יָדָךְ ה'" וְכו'. כִּי יֵשׁ שֶׁהֵם מִתִּים מִיתָה טְבֻעִית, שֶׁהֵם נוֹלָדִים בְּלַחוֹת שְׂרָשִׁית וּשְׂאָר דְּבָרִים כְּאִלּוֹ, שֶׁעַל־יָדָם רָאוּי לָהֶם לְחַיּוֹת מִסְפֵּר שָׁנִים כְּאִלּוֹ, וְהֵם מִתְקַיְמִים וְחַיִּים כָּל אוֹתָן הַשָּׁנִים, עַד שֶׁנִּפְסָק וְנִכְלָה לַחוֹתָם וְחַיּוֹתָם, וְהֵם מִתִּים מִחֲלָד. וְזֶהוּ בְּחִינַת: "מִמְתִּים מִחֲלָד".

וַיֵּשׁ שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ גּוֹזֵר עֲלֵיהֶם מִיתָה קֶדֶם זְמַנָּם בְּשִׁבְלֵי עֲנֵשׁ, וְזֶהוּ: "מִמְתִּים יָדָךְ ה'" וְכו', וְאִלּוֹ רָאוּי לָהֶם עוֹלָם הַבָּא, מֵאַחַר שֶׁמִּתּוֹ קֶדֶם זְמַנָּם. אָבֵל הַמִּתִּים מִחֲלָד הֵם בְּחִינַת בְּנֵי עוֹלָם הַזֶּה, שֶׁאֵינִי לָהֶם עוֹלָם הַבָּא, כִּי הֵם חַיִּים וְקַיְמִים בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּלִי שׁוּם עֲנֵשׁ, עַד שֶׁמִּתִּים מִחֲלָד כְּנֵ"ל.

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תרנב - אמר מוהר"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

וְדוֹד הַמֶּלֶךְ, עָלִיו הַשְּׁלוֹם, אָמַר, שְׁמִשְׁתִּי הַכְּתוּת הַנִּ"ל, דְּהֵינּוּ בְּנֵי עוֹלָם הַזֶּה וּבְנֵי עוֹלָם הַבָּא, וְזֶהוּ: "מִמֶּתִים יָדָה ה'", מִמֶּתִים מִחֶלֶד, הֵינּוּ מִן הַמֵּתִים עַל-יְדֵי ה', וַיֵּשׁ לָהֶם עוֹלָם הַבָּא, וּמִן הַמֵּתִים מִחֶלֶד, דְּהֵינּוּ בְּנֵי עוֹלָם הַזֶּה, וְזֶהוּ: "חֶלְקָם בַּחַיִּים וְצַפּוֹנָה", הֵינּוּ שְׁתֵּי הַכְּתוּת כַּנִּ"ל, שְׁשֵׁנִיהֶם בְּחִינַת: "תְּמִלָּא בְּטָנָם", הֵינּוּ מְלוּי בְּטָן בְּעוֹלָם הַזֶּה אִם בְּעוֹלָם הַבָּא כַּנִּ"ל, וְזֶהוּ: "יִשְׁבְּעוּ בָּנִים וְהִנִּיחוּ יִתְרָם לְעוֹלְלֵיהֶם", כַּנִּ"ל, וְגַם מִי שֶׁבּוֹחֵר בְּעוֹלָם הַבָּא, וְרוֹצֵה לְהַשְׁאִיר זְכוּתוֹ לְבָנָיו, גַּם זֶה בְּחִינַת: "יִשְׁבְּעוּ בָּנִים וְהִנִּיחוּ" וְכוּ'. אֲבָל אֲנִי בּוֹחֵר לְעַצְמִי מִשְׁתֵּי הַכְּתוּת הַנִּ"ל - "בְּצַדֵּק אֶחְיֶה פְּנִיךָ", שְׁעַם כָּל הַצְּדָקוֹת שְׁלִי אֶזְכֶּה לְחַזוֹת פְּנֵי ה', אֶשְׁבְּעָה בְּהַקִּיץ תְּמוֹנְתְךָ, כַּנִּ"ל. וְעַם כָּל זֶה טוֹב מְאֹד אֲפִלוּ מִי שְׁעוֹבֵד בְּשָׁבִיל עוֹלָם הַבָּא.

וְגַם טוֹב לְהַשְׁאִיר זְכוּתוֹ לְבָנָיו, כַּמּוּבָא, שְׂאִין לְאָדָם לְקַבֵּל כָּל שְׂכָרוֹ, רַק יִשְׂאִיר מִזְכוּתוֹ לְבָנָיו אַחֲרָיו. רַק שֶׁהַצְּדִיקִים הַשְּׁלֵמִים, אוֹהֲבֵי ה' בְּאַמֶּת, כְּגוֹן דָּוִד וְכוּ', אֵינּוּ בּוֹחֲרִים בְּכָל זֶה כָּלל, וְאֵינּוּ רוֹצִים לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא וְלֹא לְהַשְׁאִיר זְכוּתָם וְצַדִּיקָתָם לְבָנֵיהֶם, רַק לְמַלְאוֹת רְצוֹנוֹ יִתְבַּרֵךְ וְכוּ' ל'.

סֵדֶר קִצּוֹר לְקוּטֵי מוֹהַר"ן הַשּׁוֹמֵר:

תּוֹרָה לז

א עֵקֶר הַתְּכֵלִית הוּא רַק לְעַבֵּד הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ וְלִילֵךְ בְּדַרְכָּיו לְשִׁמוֹ יִתְבַּרֵךְ כִּי לְזִכּוֹת לְהַכִּיר אוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ שְׁזֶהוּ רְצוֹנוֹ יִתְבַּרֵךְ. כִּי מִי שְׁעוֹבֵד בְּשָׁבִיל עוֹלָם הַבָּא זֶהוּ נִקְרָא מְלוּי בְּטָן שְׂרוּצָה לְמִלָּא בְּטָנוֹ בְּעוֹלָם הַבָּא. אִם-עַל-פִּי שְׁבָאֶמֶת בּוֹדֵאֵי טוֹב יוֹתֵר וְיוֹתֵר לְעַבֵּד הַשֵּׁם אֲפִלוּ בְּשָׁבִיל עוֹלָם הַבָּא מִלְּרֵדֵף אַחֵר הָעוֹלָם הַזֶּה חַס

וְשָׁלוֹם. וְגַם זֶה שְׁעוֹבֵד הַשֵּׁם אֲפֵלוּ בְשִׁבִיל עוֹלָם הֵבֵא בְּיָדָי הוּא
 חָכָם יוֹתֵר מִזֶּה שְׁמַתִּיגֵעַ כָּל יָמָיו בְּשִׁבִיל עוֹלָם הַזֶּה. כִּי זֶה בּוֹחֵר
 לְעַצְמוֹ עוֹלָם הַקָּיָם לָעַד. אֲף־עַל־פִּי־כֵן עָקַר הַתְּכֵלִית בְּשִׁלְמוֹת
 הוּא רַק לְעַבֵּד אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ כִּדְי לְזִכּוֹת לְהַכִּיר אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ שִׁזְהוּ
 רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ:

בְּשִׁאֵין הָאָדָם מְקַדֵּשׁ עַצְמוֹ וְרוֹדֵף אַחֵר תְּאֹזוֹת וּמוֹתְרוֹת לְאַסֵּף
 מָמוֹן, וּמִבְּלָה יָמָיו לְהַשְׁאִיר יְרֵשָׁה לְבָנָיו. זֶה הַמָּמוֹן שֶׁמִּשְׁאִיר
 לְבָנָיו הוּא כְּמוֹ מִי שֶׁמִּלְכָּלֵךְ עַצְמוֹ בְּטִנוּף וְלוֹקַח טִנוּף וּמְכַסֶּה עַל
 הַטִּנוּף כַּמְבֹאֵר בְּפָנִים עֵינֵי שָׁם. וְאֲפֵלוּ מִי שֶׁרוֹצֵה לְהַשְׁאִיר זְכוֹתָיו
 לְבָנָיו גַּם זֶה אֵינוֹ תְּכֵלִית הַשְּׁלֵמוֹת. וְהַצְּדִיקִים הַשְּׁלֵמִים אֵין
 בּוֹחֵרִים בְּכָל זֶה כִּלְל רַק לְמַלְאוֹת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ:

סדר ימי מוהר"צ"ת הי"א:

סה אַחֵר כֶּף הַגִּיעַ שִׁבְתַּת הַגָּדוֹל וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הָיָה בְּעֶזְרָנוּ שֶׁהֵינּוּ
 שְׂמֵחִים הַרְבֵּה בְּבֵית רַבִּי צְבִי שֶׁנִּכְנַסְנוּ לְשָׁם אַחֵר סְעֻדַת שְׁחֵרִית
 שֶׁאֲכַלְנוּ בְּבֵית רַבִּי הָעֵנִיד וְשָׁם בְּבֵית רַבִּי צְבִי שְׂמַחְנוּ מְאֹד
 בְּשִׂמְחַת שִׁבְתַּת הַגָּדוֹל, וְרַקְדְּנוּ כָּלְנוּ הַרְבֵּה בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
 וְזֶה חִזַּק אוֹתִי הַרְבֵּה בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וּבְכָל הָעֵת שֶׁעַמְדְנוּ
 בְּאֲדָעִים שֶׁעָבְרוּ כְּבָר שְׁנֵי שִׁבְתִּים לֹא זָכִינוּ לְשִׂמְחָה וְרַקוּדִין עַד
 זֶה הַשִּׁבְתַּת שֶׁהוּא שִׁבְתַּת הַגָּדוֹל, וְזֶה הָיָה לִי לְסִימָן וַיִּשׁוּעָה גְּדוֹלָה:
 סו אַחֵר שִׁבְתַּת הַגָּדוֹל, בְּכָל הַשָּׁבוּעַ, הָיִיתִי מְצַפֶּה שִׁיגִיעַ לִי אֵיזָה
 אֲנִי אוֹ יְדִיעָה מִבֵּיתִי אֹדוֹת רִי"א אִם יָבֹא אוֹ לֹא, וְלֹא זָכִיתִי
 לְקַבֵּל תְּשׁוּבָה מֵהֶם אֲף־עַל־פִּי שֶׁבְּאֶמֶת שָׁלַחוּ אֲנִי שֶׁהָיָה רָאוּי
 שִׁיגִיעַ לִי תְּשׁוּבָה תִּכְרַף כִּי הַשְּׂטָאֲפֵט (דוֹאֵר) הוֹלֵךְ בְּחַפְזוֹן גָּדוֹל
 מִבְּרִסְלָב לְאֲדָעִים, אֲבָל נִתְעַכַּב הָאֲנִי וְלֹא בָּא עַד חַל הַמוֹעֵד
 פֶּסַח אַחֲרֵי שֶׁכְּבָר בָּא רַבִּי יְהוּדָא אֱלִיעֶזֶר לְאֲדָעִים:

זָקַק נַתַּן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תנ"ך - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צמד מצפוי רבנו יהיה תיקון רב"ל - חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

סו ביום ששי, ערב-שבת-קדש ערב פסח עשינו סיום ואכלנו ושתינו יין קצת ותהלה לאל הייתי בשמחה קצת קרוב לחצות היום הנחתי לישן קצת, ובתוך כך בא רבי יהודא אליעזר והחיה אותי מאד ומחמת שמחה נשקתי אותו באהבה רבה, ונתתי שבה והודיה להשם יתברך שזכיתי לראותו כי מעשה שהיה כך היה זה שני שבועות ויותר אחרי שכתבתי האגרת לרבי יהודא אליעזר הנזכר לעיל שיבוא, אחר כך ספרתי זאת לרבי יוסקא נרו יאיר ענה ואמר אין אתה יודע מה נעשה עם רבי יהודא אליעזר הלא הגיע לו סבה לא טובה מאד, כי זה איזה שבועות בעת שהייתי בביתי והייתי מוכן לנסע לכאן לאדעם הגיע השמועה בעירנו ברסלב, היות שבא אדון אחד איזה ואסדאטיל (קצין) והכה את רבי יהודא אליעזר הנזכר לעיל בכפר שישב בו הכה ופצוע עד למיתה ממש והקול נשמע שבסמוך יביאו אותו לקבורה חם ושלום אבל בתוך כך נסעתי משם ומי יודע מה עלתה לו (ויזה הדבר אמת שהכה אותו עד למיתה ממש, וכמה שעות לא דבר והיה מנח פנגוע, ולא ידע מה נעשה עמו כלל אבל אף על פי כן השם יתברך החייו, ונשאר בחיים תהלה לאל) ואני כשמעי זאת רעדה אחזתני ונשארתי משתומם והיה לבי עלי דוי מאד, העקר גדל הצער שהיה לי משמועה לא טובה כזאת שהגיע לי מרעי ואוהב דבק מאח כמותו, ונוסף לזה שרצוני היה שישע עמי לארץ ישראל ועוד כמה ענינים שהיה בלבי שאי אפשר לבארם, אשר על ידי כל זה גדל צערי וכאבי מאד על השמועה הזאת ומחמת זה כתבתי אגרת עוד הפעם כנזכר לעיל כדי שישיבו לי תשובה בזריזות על ידי הפאסט, אבל לא עלתה בידי כי נתעכב האגרת כנ"ל, ומחמת כל זה גדלה שמחתי מאד מאד כשזכיתי בערב-

פסח הנ"ל לראות פני אזהבי באמת רבי יהודא אליעזר הנזכר
 לעיל ברוך שהחיני וקיימני והגיעני לזמן הזה מכל זה ראיתי
 שהשם יתברך בעזרי ורוצה שאבוא לארץ ישראל עמו יחד
 באשר כבר דברנו מזה זה כמה שנים, באשר מבאר במקום אחר
 (לעיל סימן י'):

סדר לקויני עצות היומני:

כד בשמעת פלל קדם הדרוש, צריך להתפלל בתחנונים ויבקש מאת
 הקדוש ברוך הוא מתנת חנם, ולא יתלה בזכות עצמו, רק יעמוד
 לפני השם יתברך כדל וכרש וידבר תחנונים. גם צריך לקשר את
 עצמו עם נשמת השומעים ואז תפלתו תפלת רבים שאינה
 נמאסת, ונתקבלת בודאי, ואז יש לכל אחד מהנמצאים שם חלק
 בהתורה וכו' (עיין צדיק אות לב. ליקו"מ כ).

כה בזכות התורה שממשיכין על ידי זה זוכין לבוא לארץ ישראל
 (ליקו"מ כ).

כו בשאדם לומד תורה ואין מבין בה שום חדוש, זה מחמת
 שנתעלם המחין בבחינת עבור ואז יפה צעקה לאדם בין בתפלה
 בין בתורה, ועל ידי זה מוליד המחין (שם כא).

כז מי שתורתו בלא הבנה בה שום חדוש, אף על פי שהקדוש
 ברוך הוא מתענג בה גם כן, אף על פי כן אין לדרש אותה
 לרבים. אבל מי שחננו ה' להבין ולחדש איזה דבר כל אחד לפי
 בחינתו, הישר מחייב שיגלה ויכניס זאת ההבנה לעם סגולה,
 וייטיב מטובו לאחרים (שם).

כח על ידי תורה ותפלה זוכין לשמחה, ועל ידי שמחה זוכין לעזות
 דקדושה, ועל ידי עזות דקדושה זוכין להתקרב לצדיקים אמתיים,

הַמֶּלֶךְ בַּנֶּ"ל, וְהַכִּירוּ זֶה אֶת זֶה וְהָיָה בֵּינֵיהֶם גַּם־כֵּן שְׂמֵחָה גְדוֹלָה
וּבְכִיּוֹת בַּנֶּ"ל וְהִלֵּךְ הַמֶּלֶךְ עִמָּהֶם גַּם־כֵּן, וְהִלְכוּ יוֹתֵר לְבִקְשׁ אֲוֵלֵי
יִמְצְאוּ הַנְּשֹׂאֲרִים דְּהֵינּוּ הַמֶּלֶךְ וְכוּ', כִּי רָאוּ שֶׁה' מִצְלִיחַ דְּרַכָּם,
שֶׁהֵם מוֹצְאִים בְּכָל פַּעַם אֶת חֲבֵרֵיהֶם, וְתָלוּ כָּל זֶה בְּזִכּוֹת
הַבֵּעַל־תְּפִלָּה הַכָּשֵׁר שְׁלָהֶם, שֶׁהוּא עוֹסֵק תָּמִיד לְהַתְּפִיל עַל זֶה,
וְעַל־יְדֵי תְּפִלוֹתָיו זָכוּ לְמִצְאָה אֶת חֲבֵרֵיהֶם הַנֶּ"ל וְהִלְכוּ יוֹתֵר, אֲוֵלֵי
יִזְכוּ לְמִצְאָה גַם הַשָּׂאָר.

סדר שְׁלֵחוֹ עֲרוּרָה הַיּוֹמִי:

(טז) בכל יום תענית שגוזרים על הצבור מפני הצרות ב"ד
והזקנים יושבים בבית הכנסת ובודקים על מעשה אנשי העיר
מאחר תפלת שחרית עד חצי היום ומסירין המכשולים של
עבירות ומזהירין ודורשין וחוקרים על בעלי חמם ועבירות
ומפרישין אותם ועל בעלי זרוע ומשפילין אותם וכיוצא בדברים
אלו ומחצי היום ולערב רביע היום קורים בתורה ומפטירים
בנביא ורביע היום האחרון מתפללין מנחה ומתריעים ומתודים
וזועקים כפי כחם:

סימן תקעז (א) בכל מקום אם רוב גשמים מטשטשים הקרקע
ומונעים המחרישה מתריעים ומבקשים רחמים
ואם הענין נחפז ואין פנאי להתריע כסדר שאר תעניות אין
גוזרין בו תענית על הצבור שאין הצבור יכולים להתענות בכל
יום אלא מתריעין בכל יום ובכל תפלה ובהתרעה בפה די ואם
היחידים רוצים להתענות רשאים הם בכך ובהתרעה הפה דהיינו
בעננו אבינו עננו אומר יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי
אבותינו שיכבשו רחמיהם את כעסך ויגולו רחמיהם על מדותיהם
ותתנהג עם בניך במדת רחמים ותכנס להם לפנים משורת הדין

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תרנח - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מצפרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

ובטובך הגדול רחם עליהם שאין פורעניות בא לעולם אלא בשביל ישראל והם עמך ונחלתך אשר הוצאת מארץ מצרים ואינם יכולים לקבל לא רוב רעה ולא רוב טובה השפעת עליהם רוב טובה אינם יכולים לקבל כעסת עליהם אינם יכולים לקבל יהי רצון שיהא ריוח בעולם וזכור רחמך:

סימן תקעח (א) כשם שהצבור מתענים ומתפללים על צרתם כך כל יחיד מתענה ומתפלל על צרתו כיצד היה חולה או תועה במדבר או חבוש בבית האסורים יש להתענות ולבקש רחמים בתעניתו ולא יתענה בשבת ומועד וחנוכה ופורים ור"ח:

סימן תקעט (א) בכל יום משבעה תעניות אחרונות של גשמים מתפללין על סדר זה מוציאין את התיבה לרחובה של עיר וכל העם מתקבצים ומתכסים בשקים ונותנים אפר מקלה (פירוש אפר של דבר שנשרף לאפוקי עפר בעלמא שגם הוא נקרא אפר) על גבי התיבה ועל גבי ספר תורה כדי להגדיל הבכיה ולהכניע לבם ואחד מן העם נוטל האפר ונותן בראש הנשיא ובראש אב בית דין במקום הנחת תפילין כדי שיכלמו וישובו וכל אחד ואחד נוטל ונותן בראשו ואחר כך מעמידים ביניהם זקן חכם והם יושבים לא היה שם זקן חכם מעמידין חכם לא היה שם לא זקן ולא חכם מעמידין אדם של צורה ואומר לפניהם דברי כבושים (פירוש שכובשין ומעוררין הלב לתשובה) אחינו לא שק ולא תענית גורמים אלא תשובה ומעשים טובים שכן מצינו שלא נאמר באנשי נינוה וירא אלקים את שקם ואת תעניתם אלא וירא אלקים את מעשיהם ובקבלה הוא אומר קרעו לבבכם ואל בגדיכם ומוסיף בענינים אלו כפי כחו עד שיכניע לבם וישובו תשובה

גמורה ואחר שגומר זה דברי כבושים עומדים בתפלה ומעמידים שליח צבור הראוי להתפלל בתעניות אלו ואם היה אותו שאומר דברי כבושים ראוי להתפלל מתפלל ואם לאו מורידין אחר ומי הוא הראוי להתפלל בתעניות אלו איש שהוא רגיל בתפלה ורגיל לקרות בתורה נביאים וכתובים ומטופל ואין לו ויש לו יגיעה בשדה ולא יהיה בבניו ובני ביתו וכל קרוביו והנלוים אליו בעל עבירה אלא יהיה ביתו ריקן מן העבירות ולא יצא עליו שם רע בילדותו שפל ברך ומרוצה לעם ויש לו נעימה וקולו ערב ואם היה זקן עם כל המדות האלו הרי זה מפואר ואם אינו זקן הואיל ויש בו כל המדות האלו יתפלל: (ב) סדר התפלה ושש ברכות שהוא מוסיף ותקיעות שהוא תוקע מבואר יפה בטור בסימן זה:

סדר לקוטי תפלות היומי:

שלב: רבונו של עולם, מלא רחמים, רחם על צעקת השכינה אשר צועקת בקול מר על מעשינו הרעים, קלני מראשי, קלני מזרועי מי יכל לסבל קול צעקתה המרה, אתה לבד יודע גדל מרירת צעקה גדולה ומרה הזאת רחם רחם, ושמרנו והצילנו מעתה ממעשים רעים וממחשבות רעות, וזכנו לשוב אליך באמת, בזכות וכח הצדיקים האמתיים, באפן שתתפאר השכינה בנו מעתה, ותקבל שעשועים גדולים והתפארות הרבה מאתנו בכל עת מכל אחד ואחד בפרטיות:

שלג: ועזרנו וזכנו לשוב בתשובה שלמה, ולתקן מהרה כל מה שפגמנו לפניך בעינינו מנעורינו עד היום הזה, אשר הרבינו לפשע בזה, שהסתכלנו בעינינו חוץ מגבול הקדשה, ובאנו על ידי זה לחטאים ועוונות ופגמים גדולים הרבה מאד, והרע בעיניך עשינו אזי לנו כי חטאנו, שפגמנו בעינים קדושים כאלו, הנמשכין

זֶה חֶק נִתֵּן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תרס ל'תמוז מלוכה רבי'ת זצ"ל "צדק צדק צדק" מצדד מספרים רבנו יהודה תיקון רב"ל

מְעִינֵי ה', שִׁיכּוּלִים לְזָכוֹת לְהִסְתַּכֵּל בָּהֶם עַל הַהִתְפַּאֲרוֹת שֶׁל הַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ וְהִצְדִּיקִים, וְלְהַמְשִׁיךְ עַל יְדֵי זֶה קְדֻשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּכָל
מָקוֹם שְׁמַבִּיטִים שָׁם וּבְרַב אֲוִלְתָּנוּ לְקַחְנוּ עֵינַיִם קְדוּשִׁים וְנוֹרְאִים
בָּאֵלֵינוּ, וְהִסְתַּכַּלְנוּ בָּהֶם בְּמַה שֶׁהִסְתַּכַּלְנוּ עַד אֲשֶׁר בָּאֵנוּ לְמַה
שֶׁבָּאֵנוּ בְּעֻזּוֹתֵינוּ הָרַבִּים מְלֵא רַחֲמִים לְמִדְנֵנוּ הַדֶּרֶךְ לְתַקֵּן כָּל זֶה,
וְעֻזְרֵנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ שְׁנֹזְכָה לְבַקֵּשׁ וְלַחֲפֹשׂ וְלִמְצֹא צְדִיקִים אֲמֵתִיִּים
הַשְּׂכִיכִים לְשָׂרֵשׁ נְשִׁמוֹתֵינוּ, וְלִילֵךְ וְלִנְסֹעַ אֵלֵיהֶם תָּמִיד, וּבְפָרְט עַל
רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁהוּא עֵקֶר זְמַן הַקְּבוּץ הַקְּדוּשָׁה, זָכַנוּ שְׁנֵהֵיחָ
נְמַנִּין גַּם כֵּן בְּכָלֵל עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל הַכְּשָׁרִים הַמִּתְאַסְּפִים אֵלֵיהֶם
וְנֹזְכָה עַל יְדֵי זֶה לָשׁוּב בְּתִשּׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת וְנֹזְכָה
לְהִסְתַּכֵּל עַל פְּנֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים, וְלְתַקֵּן עַל יְדֵי זֶה כָּל הַפְּגָמִים
שֶׁפָּגַמְנוּ בְּעֵינֵינוּ מִנְּעוּרֵינוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ אֹזֶר
קְדֻשַׁת הַהִתְפַּאֲרוֹת הַכֹּלֵל בְּפְנֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים וְעַל יְדֵי זֶה נֹזְכָה
לְהַמְשִׁיךְ קְדֻשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּכָל מָקוֹם שֶׁנִּסְתַּכַּל שָׁם, עַד אֲשֶׁר
יִתְקַדְּשׁוּ כָּל מְקוֹמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּקְדֻשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל:

שֶׁלֹד: מְלֵא רַחֲמִים רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֶךָ, חוּסָה עָלֵינוּ כָּרַב רַחֲמֶיךָ
זָכַנוּ שִׁיתְעוֹרֵר לְבָנוּ אֱלֹהֶיךָ בְּאַמֶּת, וְנֹזְכָה לְהַרְגִּישׁ וְלִידַע הֵיטֵב
נוֹרְאוֹת מְתִיקוֹת הַטַּעַם הַקְּדוּשׁ וְהַנִּפְלֵא שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְנֹזְכָה
מֵעֲתָה לְכֶסֶף וְלִהְשִׁתּוֹקֵק וְלִבְעֹר וְלִהְתְּלַחֵב לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְלֵאפוֹשִׁי
בְּרַחֲמֵי טוֹבָא, לְהַרְבוֹת בְּרַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים לְפָנֶיךָ, עַד שְׁנֹזְכָה
לְפַעַל בְּקִשְׁתָּנוּ בְּרַחֲמִים אֶצְלָךְ, שְׁנֹזְכָה לְבֹא מֵהַרָּה לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
בְּשָׁלוֹם בְּלִי פָגַע עֻזְרֵנוּ אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל לְמַעַן שְׂמֶךָ כִּי לָךְ לְבַד עֵינֵינוּ
תְּלוּיּוֹת, מְלֵא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה בְּרַחֲמִים, וְזָכַנוּ לְבֹא מֵהַרָּה לְכָל
מַה שֶׁבִקְשָׁנוּ מִלְּפָנֶיךָ, חַיְנוּ וְעֵנֵנוּ וְשִׁמְעֵ תְּפִלָּתָנוּ כִּי אֲתָה שׁוֹמֵעַ
תְּפִלַּת כָּל פֶּה עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים "יְהִיו לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגְיוֹן

לְבִי לְפָנֶיךָ ה' צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי:

תְּפִלָּה ל' סלה: {מיוסד ע"פ תורה מ"ו} "נִכְסְפָה וְגַם כָּלְתָה נַפְשִׁי
 לְחֻצְרוֹת ה' לְבִי וּבְשָׂרֵי יְרֵנָנוּ אֵל אֵל חַי, כָּלָה שְׂאֲרֵי
 וּלְבָבִי, צוּר לְבָבִי וְחֶלְקִי אֱלֹקִים לְעוֹלָם צְמָאָה נַפְשִׁי לְאֱלֹקִים לְאֵל
 חַי, מָתִי אָבוֹא וְאֶרְאֶה פָנֶי אֱלֹקִים הַשְׁבִּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלָּיִם
 אִם תִּמְצְאוּ אֶת דּוֹדֵי מַה תִּגִּידוּ לוֹ, שְׁחֹלַת אֶהְבָּה אֲנִי הַשְׁבִּעְתִּי
 אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלָּיִם, מַה תְּעִירוּ וּמַה תְּעַרְרוּ, אֶת הָאֶהְבָּה עַד
 שֶׁתִּחְפְּץ:"

שְׁלוֹ: רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מָלֵא רַחֲמִים, אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, "גָּדַל הָעֲצָה
 וְרַב הָעֲלִילָה", אֶתְּהָ יוֹדֵעַ אֶת עֲצֵם רַבּוֹי הַמְּנִיעוֹת הַמוֹנְעִין אוֹתָנוּ
 מִדֶּרֶךְ הַחַיִּים, אֲשֶׁר עָמְדוּ כְּנֶגְדָנוּ כְּנֶגְדְּ כָל אֶחָד וְאֶחָד בַּפְּרָטִיּוֹת,
 כְּחֹמוֹת בְּרוֹזַל וְכִנְחָלִים שׁוֹטְפִים וְנִהְרֵי אֵשׁ סְבוּנוֹ גַם סְבָבוֹנוּ מִכָּל
 צֵד "סְבוּנוֹ כַּמִּים כָּל הַיּוֹם הַקִּיפוֹ עָלַי יַחַד", וּמִרַבּוֹי הַמְּנִיעוֹת
 נִתְרַחַקְנוּ מִמְּךָ כְּמוֹ שֶׁנִּתְרַחַקְנוּ אֲבָל אֶתְּהָ הוֹדַעְתָּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ
 הָרַבִּים, שְׁגַם בְּהַמְּנִיעוֹת בְּעֲצָמְךָ, אֶתְּהָ בְּעֲצָמְךָ נִסְתָּר בָּהֶם מִרַב
 אֶהְבָּתְךָ אֶת כָּל זֶרַע יִשְׂרָאֵל עִמָּךָ וּמִי שֶׁהוּא בֵּר דַּעַת יָכַל לְגַשֵּׁת
 לְתוֹךְ חֻשְׁבַּת הָעֵנָן וְהָעֶרְפֶּל, דִּהְיִינוּ לְתוֹךְ תִּקְוָה הַתְּגַבְּרוֹת
 הַמְּנִיעוֹת, וְלִמְצֵא שֵׁם אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כִּי שֵׁם בְּהַמְּנִיעָה בְּעֲצָמָה
 נִסְתָּר וְנִעְלָם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֲבָל מַה אֶעֱשֶׂה אֲנִכִּי הַחֹסֵר דַּעַה, אֲשֶׁר
 מֵעֲצֵם חֹסְרוֹן דַּעַתִּי אֲנִי עוֹמֵד מִרְחוֹק זֶה כְּמָה זְמַנִּים, שְׂאִינִי
 מִתְגַּבֵּר לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ מִחַמַּת רַבּוֹי הַמְּנִיעוֹת הַמְּפַסְיָקִים לְפָנֶי
 כְּחֹמוֹת מַמָּשׁ וּבְאַמַּת אֲנִי יוֹדֵעַ קִצַּת וְאֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה
 שְׂיֵשׁ בְּיָדֵי לְשִׁבְרָם וּלְבִטְלָם, כִּי בְּאַמַּת אֵינָם מְנִיעוֹת כָּלֵל אֲבָל אֶף
 עַל פִּי כֵן הֵם מִתְגַּבְּרִים כְּנֶגְדֵי וּמִשְׁתַּחֲוִים לְפָנֶי כָּל כֶּךָ שְׂאִינִי יוֹדֵעַ
 אֵיךְ לְשִׁבְרָם וּלְבִטְלָם:

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תרכ"ב - צמח מנחה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

שלו: על כן באתי לפניך מלא רחמים, החונן לאדם דעת, שתורני ותלמדני ותודיעני דעת ותבונה וחקמה ושכל אמת ויעצות אמתיות בכל עת, באפן שאזכה להתקרב אליך באמת ממקום שאני שם עתה, ולעבור ולדלג על כל המניעות המשתטחים לפני ואזכה לידע ולהאמין באמת שכל המניעות הם רק באחיות עינים ובדמיון בעלמא, ומי שמחזק לבו ומתגבר כנגדם בתשוקה גדולה ורצון חזק להשם יתברך הם מתבטלים כנגדו לגמרי עד שאזכה לבטל ולשבר כל המניעות שבעולם, הן המניעות מאחרים, הן המניעות מתאוות גופי המגשם, הן כל מיני מניעות שבעולם, המונעין מדרך הקדש, מדרך האמת, כלם אזכה לשבר ולבטל ולסלק לגמרי, על ידי שתתן בלבי כח וגבורה לכבש את יצרי ולהתחזק בלבי בגבורה גדולה ובהתחזקות גדול לעמד כנגדם, ולבלי לירא ולפחד מהם כלל, ואזכה לנצח המלחמה בשלום: